

[Strøm.]

demokratiets forslag om brændselshjælp, at få et flertal for dette forslags gennemførelse.

Mit parti står altså ved den aftale, der blev truffet i foråret 1950, men brændselshjælpen var ikke inde i denne aftale, så sandt som der jo ikke i arbejdsløshedsloven er nogen tale om brændselshjælp. Der er i år som sidste år tale om et selvstændigt lovforslag. Derimod var spørgsmålet om kontingentet med, sådan som jeg har redegjort for det, og sådan som enhver kan læse i udvalgets betænkning — der er altså ingen hemmeligheder dér.

Nu kommer kommunisterne altså med et lovforslag, der går ud på, at der for finansåret 1951—52 stilles 10 mill. kr. til rådighed for arbejds- og socialministeren til fordeling til vanskeligt stillede arbejdsløshedskasser, sådan at understøttelsen kan forhøjes i overensstemmelse med prisstigningerne uden kontingentforhøjelse. Dette forslag er fremsat den 9. marts 1951 og havde til hensigt at hindre en kontingentstigning pr. 1. april 1951.

Der er jo ingen af os, der er i tvivl om, hvad kommunisterne mener med dette lovforslag om, at der stilles 10 mill. kr. til rådighed for ministeren, som skal kunne komme arbejdsløshedskassernes medlemmer tilgode, så de undgår kontingentforhøjelse. Men jeg kan oplyse kommunisterne om, at hvis deres forslag var blevet vedtaget i den ordlyd, hvori det er fremsat, til at træde i kraft den 1. april i år, ville de økonomisk dårligst stillede arbejdsløshedskasser, efter hvad jeg kan se, have fået betydeligt mindre i refusion. Alene arbejdsmændene, regner jeg, ville have fået ca. 24 mill. kr. mindre refusion, hvis kommunisternes forslag var blevet vedtaget. Jeg siger ikke, at det var det, kommunisterne tilsigtede, men jeg siger, at det var det, der var blevet resultatet. Det er en følge af den bestående lovs refusionsbestemmelser om, at kontingentet til arbejdsløshedskassen for at opnå de forhøjede børne- og forsørgertillæg skal stå i et procentvis forhold til årets fortjeneste. Altså, hvis kommunisternes forslag om de 10 mill. kr. var blevet vedtaget i sin ordlyd, ville arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse alene have mistet ca. 24 mill. kr. Det er dog klart, at det kunne mit parti ikke gå med til.

Der er da for os al god grund til at se på dette forslag i et udvalg. Vi har indenfor arbejdernes organisationer selv været interesseret i at få indført pristalsreguleringer, både når der er tale om arbejdsløn, og når

der er tale om arbejdsløshedsunderstøttelse. Derfor steg arbejdslønnen den 1. marts i år med ca. 20 øre pr. time, og fra 1. april i år steg understøttelserne efter de regler, der er gældende, altså dagpenge, børnetillæg og huslejettillæg. For at klare dette måtte f. eks. arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse trods de forbedringer, der blev gennemført i maj måned 1950, gå til at sætte kontingentet i vejret. Jeg skal gerne erkende, at arbejderne gennem betaling af arbejdsløshedskassekontingentet har påtaget sig en stor solidarisk forpligtelse, som virker tyngende på en arbejder, der har en lille ugeløn, og det var netop af hensyn hertil, der blev gennemført de forbedringer i 1950, som jeg har omtalt, og som det kommunistiske parti på det daværende tidspunkt ikke ville stemme for.

Som jeg har gjort opmærksom på, holder vi os altså til de udtalelser, som jeg har citeret fra forhandlingerne i foråret 1950, men vi har ikke noget imod at se på kontingentspørgsmålet i et udvalg.

Lorentzen: Hvis jeg skal udtrykke mig ganske kort, må jeg sige, at mit parti kan ikke give tilslutning til det forelagte forslag. Jeg er knap så klar over, hvad den sidste ærede taler mente om dette spørgsmål, idet der åbenbart i hans sind hersker en vis dualisme. På den ene side har det ærede medlem hr. Strøm lov til at være stolt af den charme, han er i besiddelse af, og som gjorde det muligt for ham at gennemføre de meget betydelige ændringer i 1950. På den anden side tror jeg nok, han har det på den måde, at han synes, der er noget at skulle forsvare, og det, der skal forsvares, er vel egentlig til syvende og sidst det spørgsmål, om man har givet et tilsagn dengang om, at nu skulle man foreløbig, medmindre situationen blev en ganske anden, ikke gå til nogen ændring i denne lov. Jeg har ikke deltaget i disse forhandlinger, så det er vanskeligt for mig at have en personlig opfattelse, som andre ærede medlemmer kan have, men jeg har den gamle erfaring, der hviler på historisk grundlag, at når man kredser om en ting og vil forsvare den, er det som regel udtryk for, at der er noget, der skal forsvares.

Hvad angår selve lovforslaget, så er formålet — ja, der er mange formål, og eet formål er måske konkurrencen til et andet æret parti i denne sal, men det skal jeg se bort fra —, lovforslagets formål er åbenbart, at understøttelsen kan forhøjes i overensstemmelse med prisstigningen uden nogen kontingentforhøjelse. Jeg blev noget for-